

ת"פ (נתניה) 12501-08-24 - מדינת ישראל נ' אחמד שאהין - נדון

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 12501-08-24 מדינת ישראל נ' שאהין
ואח'

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות

נגד

הנאשמים: 1. אחמד שאהין - נדון

2. מוחמד עודה

בשם המאשימה:

בשם הנאשם 2: עו"ד מוחמד ענבואי

גזר דין לנאשם 2

1. ביום 1.10.24 הורשע הנאשם 2 (להלן: הנאשם) בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); זיוף בכוונה לקבל דבר, לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין. הנאשמים הם תושבי האזור, ובמועדים הרלוונטיים לא החזיקו היתרי כניסה או שהייה בישראל. עובר ליום 5.8.24 זייף הנאשם באמצעות אחר מסמך הנחזה להיות היתר כניסה לישראל, בתמורה לסך של 500 ₪. ביום 5.8.24 עבדו הנאשמים במכון לשטיפת מכוניות בבעלותו של יוני אברג'יל, מבלי שהחזיקו באישורים להיכנס לשטח המדינה או לשהות בה.

זה המקום לציין כי ביום 13.8.24 נדון הנאשם 1, צעיר ללא הרשעות קודמות, בהמשך להודאתו עמוד 1

בעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לחודש מאסר בפועל, חודש מאסר על-תנאי למשך שנתיים והתחייבות בסך 2,500 ₪. הדיון בעניינו של הנאשם 1 התקיים לפני מותב אחר במהלך פגרת הקיץ, ועם תחילת שנת המשפט הועבר ההליך (בעניינו של הנאשם 2) לדיון לפני.

2. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע את מתחם העונש בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, זאת בהתחשב בשילוב העבירות שביצע הנאשם - בתוך תקופת מלחמת "חרבות ברזל" (להלן גם: המלחמה), והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - לחובת הנאשם הרשעות קודמות רלוונטיות ומכבידות, הן בעבירות דומות והן בעבירה ביטחונית, והוא ביצע את מעשיו חרף קיומו של מאסר על-תנאי בר הפעלה בן חודשיים ימים. הוגשו גיליון הרישום הפלילי, הרשעה אחרונה והרשעה מבית המשפט הצבאי בשומרון (עת/1-עת/3). במכלול הנסיבות ביקש ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, להפעיל במצטבר 2 חודשי מאסר מותנה, מאסר על-תנאי וקנס.

3. ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם נכנס לשטח המדינה לצרכי פרנסה. לראיה - נתפס במקום עבודתו במכון לשטיפת מכוניות, וזו גם הייתה הסיבה לשימוש שעשה במסמך מזויף. לטענתו, אין מקום להתייחס בחומרה לעבירות הזיוף. ראשית, מכיוון שהזיוף בוצע בידי אחר, ושנית, מכיוון שהמסמך המזויף לא פגע בזהותו של איש ולא דרש תחכום, אלא נועד להכשיר את כניסתו של הנאשם לישראל. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע את מתחם העונש בין 1-6 חודשי מאסר בפועל, בתואם למתחם שהתווה בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בגין עבירה של שהייה בלתי חוקית לצרכי פרנסה בתקופת המלחמה, ללא עבירות נלוות.

לטענת ב"כ הנאשם, הרשעותיו הקודמות של הנאשם אינן מכבידות בעוצמה שנטענה בידי המאשימה. לשיטתו, אל לה למאשימה להציג לבית המשפט את הרשעתו של הנאשם בעבירה ביטחונית משנת 2012, אשר התיישנה בשנת 2022, ושאינן בה ללמד על מסוכנותו של הנאשם. לתימוכין הגיש אסמכתא לפיה בתקופה שעובר למלחמה הותר לנאשם להיכנס לישראל לצרכי עבודה (ענ/1). מכאן, בכל הנוגע לעברו הפלילי של הנאשם, ביקש בא כוחו מבית המשפט להתייחס אך ורק להרשעתו האחרונה, במסגרתה נדון הנאשם בגין הפרת תנאים שנקבעו בהיתר כניסה לישראל, אז נתפס שוהה בשטח המדינה מעבר לשעות שהותרו לו.

ב"כ הנאשם ביקש לזקוף לטובת הנאשם את הודייתו במיוחד לו, קבלת אחריות על מעשיו והבעת חרטה. לטענת ההגנה, העבירות בוצעו לאחר שמשפחתו של הנאשם הגיעה לפת לחם. הוא מתגורר עם הוריו המבוגרים, אביו איננו עובד בעקבות תאונה ואמו לוקה בלבה (לא הוגש תיעוד). סופו של דיון ביקש ב"כ הנאשם לגזור את עונשו של הנאשם בקרבה לתחתית המתחם, להפעיל את המאסר על-תנאי בחופף, להימנע מהטלת קנס כספי מוחשי, ולהסתפק בהתחייבות צופה פני עתיד. כן ביקש לגזור מאסר על-תנאי במתינות, באופן שיאפשר לנאשם לשוב ולקבל היתר לצורך כניסה לישראל בעתיד.

הנאשם הביע צער על מעשיו, והתחייב שלא להיכנס פעם נוספת לשטח המדינה ללא אישור מתאים.

דיון

4. העבירות שביצע הנאשם פגעו במגוון ערכים מוגנים: (-) הוא פגע בזכותה של המדינה ליישם את מדיניות הכניסה לישראל ולקבוע את הבאים בשעריה; (-) הוא פגע ביכולתה של המדינה לבחון את מידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם במועד בו נכנס לישראל; (-) כפועל יוצא מהאמור לעיל, הנאשם - בעצם כניסתו האסורה לישראל, היווה סיכון לשלום הציבור וביטחונו. המדובר הן בסיכון ביטחוני, כזה שקיבל ביטוי מצמרר בתקופת המלחמה, ועל רקע הפיגועים הרבים שאנו חווים, אשר חלק נכבד מהם מבוצעים בידי שוהים בלתי חוקיים; והן בסיכון לרכוש הציבור - כניסתם של שוהים בלתי חוקיים מובילה פעמים רבות לביצוע עבירות רכוש, המהוות בפני עצמן זרז לביצוע עבירות נוספות.

5. אין חולק על כך שהנאשם נכנס לישראל לצורכי פרנסה. מתחם העונש בגין עבירה זו בתקופת המלחמה, כשלא נלוות לה עבירות אחרות, הותווה זה מכבר בידי הערכאות השונות: בין 2-8 חודשי מאסר בפועל במרבית בתי המשפט המחוזיים; בין 1-6 חודשי מאסר בפועל בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. ראו רע"פ 7908/23 אלנגאר ואח' נ' מדינת ישראל (27.11.23); רע"פ 2149-10-24 אלמצרי ואח' נ' מדינת ישראל (7.10.24). מכאן, אילו דובר במי שהורשע בעבירת כניסה או שהייה בישראל ללא עבירות נלוות, ובאין מחלוקת על כך שנכנס לישראל כדי לשבור שבר, הייתי מוצא לאמץ את המתחם שנקבע בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, קרי, בין 1-6 חודשי מאסר בפועל. כמפורט לעיל, כך הורה בית המשפט בעניינו של הנאשם מס' 1, צעיר ללא הרשעות קודמות, שדינו נגזר לעונש מאסר בפועל בתחתית המתחם.

6. דא עקא, נסיבות ביצוע העבירות בידי הנאשם שלפניי - חמורות במידה ניכרת מהעבירה שביצע חברו לכתב האישום. הנאשם פעל מבעוד מועד, באופן יזום ומתוכנן, כדי לזייף מסמך שנועד לאפשר לו להיכנס לשטח מדינת ישראל, חרף האיסור החל עליו. הנאשם שילם לאחר סך של 500 ₪ כדי שיזייף בעבורו היתר כניסה, ובהמשך עשה שימוש בהיתר הכניסה המזויף וכך נכנס לשטח המדינה בניגוד לחוק. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי עבירות הזיוף והשימוש במסמך מזויף שביצע הנאשם, אין בהן כדי להחמיר בעונשו. דעתי שונה. אמת הדבר, קיימות דעות שונות בפסיקה באשר למידת השפעתן על העונש של עבירות שנלוו לכניסה הלא חוקית, אשר נועדו לאפשר את עצם הכניסה, ואף הח"מ קבע בעבר אחרת. ברם, בהינתן תקופת החירום בה אנו מצויים, לאחר האסון שהומט עלינו ביום 7.10.23, המלחמה המתמשכת שבעקבותיו, וגל הפיגועים שאיננו פוסק, חובה על מערכת אכיפת החוק לעשות כל שלאל ידה כדי למגר את תופעת השוהים הבלתי חוקיים. כפועל יוצא מכך, סבורני כי לא ניתן להתייחס בשוויון נפש לעבירות הנוספות שביצע הנאשם, ולא למותר להזכיר את העונש העומד בצדה של כל אחת מהן - עד 3 שנות מאסר, פי שלושה מהעונש שבצדה של עבירת הכניסה לישראל שלא כדיון.

לתמיכה בעתירתו הפנה ב"כ המאשימה לעפ"ג (מחוזי ב"ש) 25055-10-21 נואגעה נ' מדינת ישראל (21.10.21, להלן: עניין נואגעה). המערער הורשע בהתאם להודאתו בכניסה לישראל שלא כחוק ושימוש במסמך מזויף. כשבועיים עובר ליום 27.1.21 הוא רכש תמורת 4,000 ₪ תעודת זהות על שמו של אחר - אברהים הדאר, עליה הודבקה תמונתו של המערער. ביום 28.1.21 עוכב המערער לבדיקה שגרתית ברכב בו נסע, וכשהתבקש להזדהות הציג עצמו בשם אברהים הדאר, ומסר לשוטרים את התעודה המזויפת. בית משפט השלום אימץ את מתחם העונש לו עתרה המאשימה, בין 3-9 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של המערער למאסר בפועל בן 3 חודשים ומאסרים על-תנאי. הערעור נדחה, תוך שבית המשפט המחוזי עמד על חומרתה של עבירת הזיוף, אשר "מוציאה את מעשי המערער מקטגוריית עבירות השב"ח השגרתיות..."

אמנם, קביעותיו של בית המשפט המחוזי בעניין נואגעה עסקו בשימוש בתעודת זהות מזויפת (בשונה מעניינו, בו מדובר על זיוף היתר כניסה לישראל), אך אין בדבר כדי להפחית מחומרתו של מעשה הזיוף כאן. זאת ועוד: פסק הדין בעניין נואגעה ניתן לפני כשלוש שנים, ואילו העבירות שביצע הנאשם נעשו עמוק בתוך תקופת המלחמה רוויית הפיגועים בה אנו מצויים - נתון המעצים את חומרתו, וכפועל יוצא מכך, את העונש ההולם אותו. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי אני קובע את מתחם העונש בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר בפועל.

7. בגזירת עונשו של הנאשם זקפתי לזכותו את הודייתו במיוחס לו, משמע קבלת אחריות, הבעת חרטה וחיסכון בזמן שיפוטי. טיעוניו באשר לנסיבותיו המשפחתיות לא נתמכו בראיות, ומשקלן מועט. כף החובה כבדה במידה ניכרת. גיליון הרישום הפלילי של הנאשם מלמד על מסוכנותו, על החזרתיות במעשיו, ועל כך שבחר לגמול למדינת ישראל רעה תחת טובה, חרף הזדמנויות שניתנו לו.

אפתח בכך שאין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם, לפיה על בית המשפט להתעלם מעבירות שהתיישנו. משעה שמדובר בנתונים שבית המשפט רשאי לקבל לעיונו כחלק מהטיעונים לעונש (ודוק: לא מדובר בהרשעות שנמחקו), ברי כי על בית המשפט לשקול אותם כחלק ממארג השיקולים בגזירת הדין.

שתיים מההרשעות הקודמות רחוקות בזמן, מהשנים 2012 ו-2014, אך דווקא התנהלותו של הנאשם מאז, היא הנותנת כי גם כיום לא ניתן לתת בו אמון. בשנת 2012 הורשע הנאשם בבית המשפט הצבאי בשומרון בביצוע עבירות ידיו אבנים, סחר בכלי ירייה והשלכת בקבוק תבערה, ונדון למאסר בפועל למשך 11 חודשים. חלפו כשנתיים, ובשנת 2014 הורשע הנאשם בביצוע עבירות קבלת רכב או חלקי רכב גנובים וכניסה לישראל שלא כחוק, ונדון לשנת מאסר בפועל. משמע, שנתיים לאחר שביצע עבירות ביטחוניות חמורות, בחר הנאשם להיכנס בניגוד לחוק לשטח המדינה, כדי לבצע עבירות רכוש.

למרות הרשעותיו המכבידות, מצאה המדינה לבוא לקראת הנאשם, כשבחלוף שנים אחדות זכה לקבל היתר כניסה לארץ לצורכי עבודה. דא עקא, במקום להכיר תודה למדינת ישראל, בחר הנאשם

לדרוס ברגל גסה את האמון שניתן בו. ביום 30.10.23 נדון הנאשם למאסר בפועל בן 45 ימים, מאסר על-תנאי בן חודשיים (בר הפעלה בעניינו) וקנס בסך 1,000 ₪, בגין הפרת תנאי ההיתר שקיבל.

זאת ועוד: בין מעשה העבירה האחרון לזה הנוכחי חלפו עשרה חודשים בלבד. נתון זה רלוונטי לחומרה במספר אופנים: (א) המדובר בפעם השנייה - בתוך תקופת המלחמה - שהנאשם מצא לבצע עבירות על חוק הכניסה לישראל; (ב) הנאשם הסלים את התנהגותו. בהרשעתו הקודמת ביצע עבירה על חוק הכניסה לישראל, ללא עבירות נוספות, וללא אינדיקציה לתכנון מוקדם. הפעם תכנן מראש את ביצוע העבירות, ואף שיתף פעולה עם גורם נוסף בו הסתייע לצורך זיוף אשרת כניסה לישראל; (ג) הרשעותיו הקודמות של הנאשם לא הרתיעו אותו, עונשי המאסר בפועל שהוטלו עליו לא נתנו בו אותותיהם, והעונש המותנה, שדינו עתה להפעלה - לא מנע ממנו מלשוב לסורו.

מכאן, הנאשם מתנהל כעבריין מנוסה, רצידיביסט, אשר איננו לומד את לקחו, מסלים את מעשיו, ומהווה סיכון פוטנציאלי לציבור. ככזה, יש להענישו בחומרה - באופן שיהלום את חומרת העבירות, ירתיע אותו וירתיע אחרים מלנהוג כמוהו.

בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, סבורני כי העונש לו עתרה המאשימה ראוי ומשקף איזון הולם בין הנתונים (המעטים) העומדים לטובת הנאשם, לבין אלו שלחובתו.

8. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת 2 חודשי מאסר מותנה (ת"פ 16424-10-23, גזר דין מיום 30.10.23) במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים אשר ימנה מיום מעצרו - 5.8.24.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בה הורשע או כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.12.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות: (-) כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il; (-) מוקד

שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000; (-)
במזמן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ה, 29 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.